

Gyermekgyűttesek Isaszegen

A tánc jó mulatság

(Folytatás az 1. oldalról)

Az együttesek vezetőivel ismertette a zsűri a véleményét. Véleményt, s nem eredményt hirdettek, hiszen mint Foltin Jolán mondta: nem verseny, nem fesztivál volt ez, hanem baráti találkozó, melynek egyik értékét éppen a családiasság jelentette. Eljöhetnek olyan együttesek, melyekről nem tudtak, eljöttek nagy múltúak, s jól érezték magukat együtt.

A felszabadult táncolás, természetes éneklés fontosságát hangsúlyozta a zsűri. Elsősorban Balla Zoltán mint gyakorló táncos tette szívéből többször is, hogy „egy kicsit steril volt a tánc”. Nem csupán a lépéseket kell tudni a gyerekeknek, nem csupán a koreográfiát pontosan teljesíteniük, hanem azt is érezniük, hogy a tánc jó mulatság. Néha hagyná „huncutkodni” őket, ne legyenek annyira fegyelmezettek a színpadon — persze ez csak biztos tudás,

sok gyakorlás alapján lehetséges. „Az isaszegi csatát többször nyerek meg” — állapította meg Foltin Jolán —, nem fog elsorvadni a kítőnő isaszegi Csata együttes, ha olyan utánpótlása van, mint a most bemutatkozó gyerekek.

Sok dicséret szót kapott a bagi gyerekesapat. Évek óta folyó elmélyült néptánc-pedagógiai munka eredménye, amit bemutattak. A legigényesebben válogatott zenére a zsűri véleménye szerint a galgahévízi gyerekek táncoltak.

A főtánc gyereklakodalmasát sokféle szempontból dicsérték. Az izes, temperamentumos tánc, a régi stílusú lakodalmas dalok, a szellemes vőfélyszövegek, a szép ruhák mind sikert arattak. S szó esett arról is, hogy szemmel láthatóan közösséggé váltak az előadásra szövegező gyerekek.

A beszélgetés az együttesvezetők és a zsűri között Foltin Jolán szavaival zárult: a legfontosabb az volt, hogy ta-

lálkozzunk, lássuk egymás munkáját, beszéljünk. Reméljük, hogy a legközelebbi ilyen alkalommal még több együttes megjelenik majd.

Az együttesek mindnyájan emléklapot kaptak, virágot, s egy-egy szép kézzel festett vázát, az Anita Porcelán Kft. ajándékát.

A találkozó fő támogatója volt az Anita Kft., de mintha egész Isaszeg összefogott volna, hogy ez a találkozó létrejöhesse. Vendéglátó üzletek, ajándéktulajdonosok, a mezőgazdasági szaküzlet, a szépségszalon, az üzletsor, a MÁV-állomás is támogatta. A művelődési otthon előcsarnokában a környezet a táncok hangulatát készítette elő: népi mintákkal hímzett terítőket állítottak ki. A színházterem falát Karsai Zsigmond Pécelen élő festőművész, a népművészet mestere, a falut, a határt, népszokásokat idéző festményei díszítették.

(nádudvari)

Nagyok tánca: az Állami Népi Együttes

Emlékezés Ján Kollárra

Ján Kollár szlovák költő, nyelvész, néprajzkutató, kultúrpolitikus születésének bicentenáriuma alkalmából ma tudományos konferenciát tartanak Szlovákia budapesti Kulturális Intézetében. A cseh, szlovák, lengyel és magyar résztvevők a szlovák nemzeti öntudat első megfogalmazójának életművéről, munkásságáról tanácskoznak. Az évfordulóhoz kapcsolódva Kollár-kiállítás is nyílik az Andrássy úti intézményben.

A kétszáz éve született Ján Kollár teológiai tanulmányokat folytatott Pozsonyban, illetőleg Jénában. 1819–1849 között Pesten volt evangélikus lelkész, majd 1952-ben bekövetkezett haláláig a szláv régészet egyetemi tanára Bécsben. Főműve: A szláv nyelv leánya címmel megjelent szonettkötet. Ő alkotta meg a szláv irodalom kölcsönös-ségéről szóló elméletet.

A Ki mit tud? gödöllői gáláján

A varázsgömb titka

KAMASZOK. Ez volt a címe az egyetlen külföldi magyar műsorszámának a Ki mit tud? gödöllői televíziós gálaestjén pénteken. Amíg az Istiglic együttes a színpadot „porolta”, a mellettem ülő fiatalember — földjük — olyan hűvel tapsolt, hogy attól féltem: pofon vág. — Hová valósiak? — kérdeztem „megkönyebbülten” a produkció végén. — Szerdahelyiek vagyunk — felelte kétséget sem hagyva afelől, hogy Dunaszerdahelyről érkeztek.

— Mennyi tehetséges fiatal! — lelkesedett másik szomszédom a háromórás műsor után.

Ki gondol ilyenkor a közmondásra: Amit Misi tanul, Mihály sem felejt el. Fiatalon tehát a legtöbbet az ember a jövőjéért. A Ki mit tud? vetélkedők hosszú ideje ezeket a cselekvő, valamint akaró tizen- és huszoneveseket segítik — az ország színe elé. A gödöllői önkormányzat felismerve ennek a hagyománynak az értékét, két és fél éve saját Ki mit tud?-ot hirdetett helyi és környékbeli szereplőkkel, s a sikeren felbuzdulva vállalt részt az országos Ki mit tud? szervezésében. A gödöllői gála ennek volt a jutalma, s hogy a művelődési központ színháztermében szinte a színpad alatt is ültek, bizonyítja, rászolgált erre a város.

VILÁGOSSÁGOT! Németh Kristóf a költő lelkébe bújva Petőfi-verset szavalt. „Bár volna célja a világnak, / Bár emelkednék a világ / Folyvást, folyvást e cél felé, / Amíg előbb-utóbb elérné!”

A Ki mit tud?-os korhatáron éppen csak átlépve már feltűnt e sorok írójának, hogy milyen sok műsorszám szól a fényről, a világoosságról, ami minden fiatal elemi igénye. A fényről énekelt a Notre Dame rockzenekar (olyan hangerővel, hogy az idősebbek — de egy-két fiatal is — befogták a fülüket). Némán, a pantomim eszközeivel keres-

te a fényt Karsai Veronika, ami különösen nehéz feladat, hiszen arcjáékkel, a test kifejező mozgásával azt kellett megmutatnia, ami kézzel megfoghatatlan.

VISSZAVÁGÓ. Ilyen nincs a Ki mit tud?-on, de a Fix Stimm népzenei együttes — szűkebb pátriánk képviselője — megpróbálkozott ezzel. Izsákfalvától Magyarapalatkáig című műsora elején az együttest a döntőből kiverő cigány fiatalok produkciójára emlékeztetett a „banda”, majd kézbe véve megszokott hangszereiket, a korábitól sikeresebb összeállítást mutatott be a négy fiú a két kislánnyal. Ladoss László ötödikként megtáncoltatta az énekes Mosóczi Líviát — talán ez hiányzott az elődöntőből.

A Fix Stimm sem maradt meglepetés nélkül: a szadai önkormányzattól 100 ezer forintos különdíjat kapott a gálán. Az RTV újság közönségdíjasa Rába Roland lett. Ő egy Suzuki gépkocsi boldog tulajdonosa. Gödöllőn ismételt, Kosztolányi Darling című írását tolmácsolta — de hát lehet ezt eleget hallgatni?

VARÁZSGÖMB. Huszonnégy műsorszám követte egymást. Pengett a cimbalom, sírt a szaxofon, egy fiatalember trombita nélkül is fújta a dalt, társa a fogsorán „táncolt” szteppet. Bombanók kígyóztak latin tűzben, nővérek énekeltek József Attila rejtelméről, s hallgattuk egy örkényi homokszem küzdelmét a homokórában. Mi lett volna, hogyha mégis mozdony válik belőle? Nem tudhatjuk, ahogyan azt sem tudtuk, hogy a bűvész Mikita Zsolt műsora alatt csak a varázsgömbbel nem kezd semmit. A végén, száz szemfényvesztés után derült ki, hogy az üveggömb tüvel kipukkantható luftballon. De ez volt az egyedüli léggömb a gödöllői színpadon. Hiszen nem varázsgömb, hanem tehetség és szorgalom kell a sikerhez.

Balázs Gusztáv

Mádl Ferenc Bajorországban

Hans Zehemair bajor művelődési miniszter meghívására Mádl Ferenc magyar művelődési és közoktatási miniszter az utóbbi napokban látogatást tett Bajorországban.

Mádl Ferenc megköszönte a tavalyi megállapodás alapján 12 magyar ösztöndíjas

számára posztgraduális továbbképzéshez biztosított egyéves ösztöndíjat, 10 tanár Magyarországra küldését, és a Magyar Televízió munkatársai német nyelvű képzéshez nyújtott segítséget. A most aláírt jegyzőkönyv szerint a bajor kormány további

támogatást biztosít egyebek között óvónők képzéséhez és továbbképzéséhez, segítséget nyújt magyar tanárok Bajorországban való továbbképzéséhez.

A magyar fél meghívta Bajorországot az 1996-os világkiállításra.

Sinka-hasonmás

Hasonmás kiadásban látott napvilágot Szeghalmon *Sinka István* legelső verseskötete, a „Himnuszok Kelet kapujában”. Az első kiadásra éppen hatvan esztendeje a szeghalmi Péter András Gimnázium vállalkozott; a könyv szerkesztője Fülöp Károly költő, tanár volt. A most — az elsőhöz hasonlóan ismét ötszáz példányban megjelentetett kötet ugyanennek az iskolának az érdeme.

Pályázat diákoknak

Első igazgatója, Nagy Miklós matematika—fizika szakos tanár, egykori államtitkár születésének közelgő századik évfordulójára készülve pályázatot hirdetett a diákifjúságnak a szeghalmi Péter András Gimnázium. A jelítség pályázatot október 31-éig kell elküldeni a békési Sárrét székelyországi gimnáziuma címére.

Száz éve született Nádasi Ferenc

Nádasi Ferenc táncművész, pedagógus, a Magyar Állami Operaház egykori balettigazgatója, az Állami Balettintézet alapító tanárja, emlékeznek holnap, születésének 100. évfordulója alkalmából az Operaház Székely Bertalan-termében. A megemlékezésen be-

mutatják „A magyar táncművészet nagyjai” című sorozatban „Nádasi mester-ről” megjelenő mű első kötetét, amelyet Nádasi Myrtil szerkesztett; ezt követően kerül sor a centenáriumi kiállítás ünnepélyes megnyitására az Operaház előcsarnokában.

Cigány nap a múzeumban

Grunwalsky Ferenc: „Anyaság”, Schiffér Pál: „Cséplő Gyuri”, Vészi János: „A bebukottak” és Hollós János: „Cigányok” című filmjét tekinthetik meg az érdeklődők holnap a Magyar Néprajzi Múzeum „Nyílt cigány nap” elnevezésű rendezvényén. A filmprogram kapcsolódik a gyűjtemény, „Képek a magyarországi cigányság XX. századi törté-

netéből” című — év végéig nyitva tartó — kiállításához. Rostás Mihály, Kiss János és Kiss Jánosné mesemondók csodás történeteit is hallhatják a múzeum vendégei. Kézműves-bemutatókat tartanak 14 órai kezdettel, illetőleg a budapesti Romano Glasso és a török-szentmiklósi Kalyi Lulogyi amatőr együttesek lépnek fel a Néprajzi Múzeumban.

Gyászmise Polónyi Péterért

Az elvesztett gyűjtőpont

Sok-sok szenvedés után, mégis váratlanul, 62 éves korában elhunyt Polónyi Péter, a gödöllői Városi Múzeum nyugalmazott igazgatója. Az érte mondott gyászmise október 11-én 17 óra 40 perckor a gödöllői kastélytemplomban, temetése október 12-én 15 órakor a városi temetőben lesz. Polónyi Pétert Gödöllő saját halottjának tekinti.

„Az a nézet, hogy a Föld közepontja a világmindenségnek, már több száz éve szertefoszlott, ám... annak lehet mégis egy gyűjtőpontja, centruma, ahol a kozmikus terek hatalmas erőfeszítése — talán a teremtő Isten — az életet, a szellemet létrehozta”.

Polónyi Péter egy esztendeje, 1992. október 10-én szólalt meg utólagos lapunkban egy kiállításra írt megnyitóbeszédével, melyből a fenti részletet idéztük. Kevéssel ezután, egy

újabb megnyitó előtti órákban érte az a tragikus baleset, amelyben Gödöllő szellemi élete is súlyos sérülést szenvedett. Elveszni éreztük azt a gyűjtőpontot, melyet az emberiség a világmindenségben csak a hit révén tájoltat be, de amelyről Gödöllőn pontosan tudtuk hosszú időn át, hogy hol keressük. A szellemi centrumot ebben a városban Polónyi Péter jelentette.

Mára csillagászati távolságba kerültünk abból az erőterből, melyben közöttünk volt. Halálá-

val reményünk sem maradt arra, hogy az a jó ami elmúlt, visszatérhet.

E nyílt tekintetű népművelő kedves marasztalása az általa teremtetett múzeumban berendezett dolgozószobájában sokaknak a legnagyobb jutalom volt. A formális hatalom központját persze mindig másutt találtuk, de az idegen is csak akkor érezhette, hogy megérkezett Gödöllőre, amikor benyitott a Hamvay-kúria ajtaján.

Polónyi Péter nem volt rokona a változatlan, az égbolt elefántcsonttornyába zárkózó sarkcsillagnak. Kritikus volt a nagyoknak, támogatója a cselekvőknek, s a kicsikben is megtalálta az értéket.

B. G.